ХАЙ ЖИВЕ СЛАВНЕ 50-річчя ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 2-й
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 43 (69) | Субота, 26 жовтня 1968 року | Ціна 2 коп.

НАРОДЖЕНИЙ РЕВОЛЮЦІЄЮ, ПОКЛИКАНИЙ ЛЕНІНИМ

Двадцять дев'ятого жовтня минає 50 років Всесоюзній Ленінській Комуністичній Спілці Молоді. Піввіковий ювілей ВЛКСМ — велика подія в громадсько-політичному житті країни, знаменне свято комсомольців, усієї радянської молоді.

Народжений Великою Жовтневою соціалістичною революцією, яка відкрила епоху загального революційного оновлення світу, переходу від капіталізму до соціалізму, комсомол пройшов героїчний шлях, зв'язаний з історією нашої Батьківщини, з боротьбою робітничого класу, радянського народу за перемогу соціалізму і комунізму.

Комсомол організаційно оформився на І Всеросійському з'їзді слілок робітничої і селянської молоді, який відбувся 29 жовтня — 4 листопада 1918 року.

Комуністична партія розробила ідейні і організаційні принципи юнацького руху, виступила організатором комсомолу. У своєму циркулярному листі до місцевих партійних організацій «Про організації Комуністичної Спілки Молоді» Центральний Комітет нашої партії дав таку оцінку утворенню комсомолу: «Юнацтво— наш вірний помічник тепер і наша надія в майбутньому... Російська комуністична спілка молоді є школою, де готуються нові свідомі комуністи». З перших днів свого існування комсомол з честю виконує звання вірного помічника і надійного резерва партії. Ось вже 50 років він виступає як активна революційна творча сила радянського суспільства, школа підготовки переконаних борців за справу комунізму, займає важливе місце в усьому політичному, господарському і культурному житті Країни Рад.

Багато уваги приділяв молоді Володимир Ілліч Ленін. Його історична промова на III з'їзді РКСМ у 1920 році «Завдання спілок молоді» є найважливіший теоретичний документ марксизму — ленінізму про роль молоді в будівництві нового суспільства, програма комуністичного виховання підростаючих поколінь.

Представники першого покоління комсомольців, діти робітників і селян, які зібралися на свій з'їзд, уважно слухали і вникали в глибокий зміст ленінських слів. «Спілка комуністичної молоді, — говорив Ленін,— повинна бути ударною групою, яка в усякій роботі подає свою допомогу, проявляє свою ініціативу, свій почин».

Володимир Ілліч звертався до молоді із закликом «вчитися комунізму». З особливою силою підкреслював він необхідність для молодої людини озброїтися знанням, до якого дійшло людство.

50 героїчних літ, що пройшов Ленінський комсомол, його трудовий і ратний подвиг на благо народу переконливо свідчать про те, що він з честю виконує великий заповіт Ілліча.

Легендарні і незабутні подвиги комсомольців, які громили ворогів молодої Радянської республіки в буремні роки громадянської війни.

Усього кілька слів: «Райком закрито. Всі пішли на фронт!», а за ними ціла історія, епоха боротьби за владу Рад за здобутки Жовтня. Тричі в роки громадянської війни комсомол оголошував Всеросійські мобілізації. На фронтах війни тоді билося понад 200 тисяч комсомольців.

23 лютого 1928 року ЦВК СРСР на ознаменування бойових заслуг ВЛКСМ на фронтах громадянської війни нагородив Ленінський комсомол орденом Червоного Прапора.

З ім'ям сотень тисяч молодих патріотів зв'язані в пам'яті народу індустріалізація країни, колективізація сільського господарства, перші п'ятирічки.

У боротьбі за виконання грандіозних завдань індустріалізації і колективізації Комуністична партія відводила велику роль Ленінському комсомолу. В Директивах XV з'їзду ВКП(б) по першому п'ятирічному плану говорилося: «З'їзд звертає увагу на величезну роль комсомолу і на завдання, які стоять перед ним».

Символом тих років стали шахти Донбасу, Дніпрогес, Магнітка, Комсомольськ-на-Амурі, Кузбас, Турксиб, Ста-

(Закінчення на 2-й стор.)

СПІЛКА КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ ПОВИННА БУТИ УДАРНОЮ ГРУПОЮ, ЯКА В УСЯКІЙ РОБОТІ ПОДАЄ СВОЮ ДОПОМОГУ, ПРОЯВЛЯЄ СВОЮ ІНІЦІАТИВУ, СВІЙ ПОЧИН...

В. І. ЛЕНІН.

ВПЕВНЕНА ХОДА П'ЯТИРІЧКИ

Змагаючись за дострокове виконання п'ятирічного плану, говориться у повідомленні Центрального статистичного управління при Раді Міністрів СРСР, працівники промисловості перевиконали план дев'яти місяців і III кварталу по обсягу реалізації і по виробництву більшості найважливіших видів промислової продукції.

Порівняно з відповідним періодом минулого року приріст промислового виробництва за дев'ять місяців становив 8,2 процента.

Підприємства, що працювали в нових умовах, перевиконали підвищені плани дев'яти місяців по реалізації продукції та прибутку.

Всі союзні республіки перевиконали план дев'яти місяців як по обсягу реалізації, так і по виробництву більшості найважливіших видів промислової продукції.

Продуктивність праці в промисловості порівняно з дев'ятьма місяцями минулого року зросла на 5 процентів.

Знижено собівартість продукції. Прибуток промисловості за 9 місяців зріс порівняно з відповідним періодом минулого року в порівнянних цінах більш як на 15 процентів.

На честь ленінського ювілею

Підприємства системи Українського товариства глухих, розгорнувши соціалістичне змагання на честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, достроково виконали план 9 місяців по загальному обсягу виробництва на 107,7 процента. Виготовлено продукції понад завдання на 4160 тисяч карбованців. Виробів реалізовано на 5 мільйонів карбованців більше, ніж передбачалось планом.

Особливо добре попрацювали за цей період колективи Вінницького, Конотопського, Донецького та інших учбово-виробничих підприємств.

Безсмертний подвиг комсомолки Зої Космодем'янської. Її незабутній образ увічнено в багатьох скульптурах в містах і селах нашої країни.

На фото: пам'ятник Зої Космодем'янській в м. Бродах Львівської області.

НАРОДЖЕНИЙ РЕВОЛЮЦІЄЮ, ПОКЛИКАНИЙ ЛЕНІНИМ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

лінградський і Харківський тракторні заводи, «Азовсталь», Горьковський автомобільний завод, нові залізничні магістралі — хіба все перелічиш! Все це були етапи великого шляху, кроки трудові, пройдені в роки перших п'ятирічок нашою країною, а разом з нею і славним Ленінським комсомолом.

Ось кілька фактів. Наприкінці першої п'ятирічки 60 процентів усіх шахтарів Донбасу становила молодь. В результаті термінових заходів, вжитих партією і урядом, Донецький басейн у 1932 році майже вдвоє перевищив рівень 1913 року добування вугілля. В 1930 році дніпробудівці висунули зустрічний план — укласти в греблю 500 тисяч кубометрів бетону. Люди довбали каміння вручну, підривали гранітне дніпровське дно, розбивали величезні валуни і вивозили їх тачками. У котлованах працювали по коліно у воді. І дніпробудівці своє зобов'язання виконали.

За виявлену ініціативу в справі ударництва і соціалістичного змагання, що забезпечило дострокове виконання п'ятирічного плану, Президія ЦВК СРСР у 1931 році нагородила ВЛКСМ орденом Трудового Червоного Прапора. Орденами Леніна були відзначені комсомольські організації Москви, Донбасу і «Дніпробуду».

Безсмертна слава вихованців Ленінського комсомолу — героїв Великої Вітчизняної війни, які грудьми стали на захист Батьківщини від загрози фашистського поневолення.

На заклик рідної Комуністичної партії захистити свою соціалістичну Вітчизну мільйони комсомольців, юнаків і дівчат, поруч зі своїми батьками і старшими братами та сестрами, хоробро билися на фронтах війни. Про це свідчать такі дані. Із 11525 воїнів, удостоєних в роки війни звання Героя Радянського Союзу,— 7000 комсомольців і вихованців комсомолу. З 12 мільйонів 880 тисяч нагороджених орденами і медалями СРСР — 3500000 комсомольців.

На кінець 1943 року в тилу ворога діяло понад мільйон народних месників. З них 60 процентів були комсомольці і молодь.

Імена молодих героїв О. Лопатіна, М. Гастелло, З. Космодем'янської, О. Чекаліна, О. Матросова, Л. Чайкіної, Г. Кагамлика, М. Мельнікайте, Л. Молодчого, О. Кошового, О. Убийвовк, Я. Батюка і тисяч інших ніколи не забуде радянський народ.

За видатні заслуги перед Батьківщиною в роки Великої Вітчизняної війни ВЛКСМ у 1945 році був нагороджений орденом Леніна. Ордени Червоного Прапора одержали комсомольські організації Української РСР, Білоруської РСР, міст-героїв Москви, Ленінграда, Волгограда, Севастополя і Одеси.

Радянська молодь бачить яскравий приклад для наслідування у революційних, трудових і ратних подвигах, у багатому досвіді батьків і матерів — комсомольців двадцятих і тридцятих років. Юнаки і дівчата в післявоєнні часи підтримували і розвивали традиції старших, разом з усім народом самовіддано працювали і працюють на заводах і фабриках, у колгоспах і радгоспах, освоюють цілинні землі, будують нові міста і шахти, домни і гідроелектростанції, прокладають сталеві магістралі, освоюють природні багатства Сибіру, Півночі, Далекого Сходу та інших районів країни. Молодь наполегливо вивчає основи сучасних знань, досягнення науки, техніки і культури, активно сприяє здійсненню науково-технічного прогресу. В рядах Збройних Сил країни молоді воїни наполегливо оволодівають найновішим озброєнням і технікою, надійно охороняють священі рубежі нашої Вітчизни, з гідністю і честю, витримкою і мужністю виконують сьогодні інтернаціональні обов'язки по захисту соціалістичних завоювань народу Чехословаччини від зазіхань імперіалізму і внутрішніх реакційних сил.

Вірні заповіту Ілліча — бути ударною групою, проявляти в усякій роботі свою ініціативу, свій почин, Ленінський комсомол на сучасному етапі комуністичного будівництва, коли в нашій країні практично розв'язуються завдання створення матеріально-технічної бази комунізму, продовжує вносити вагомий вклад у зміцнення економічної могутності Батьківщини.

Комуністична партія і Радянський уряд високо оцінили патріотичну діяльність Ленінського комсомолу в післявоєнні роки по перетворенню в життя планів розвитку народного господарства СРСР. В 1948 році ВЛКСМ у зв'язку з його 30-річчям нагороджений другим орденом Леніна. Через вісім років Президія Верховної Ради СРСР нагороджує ВЛКСМ третім орденом Леніна за великі заслуги в соціалістичному будівництві й особливо за самовіддану працю при освоєнні цілинних і перелогових земель.

Сьогодні молоде покоління з честю продовжує і примножує славні традиції народу-богатиря. Будуючи комунізм, радянська юнь виявляє зразки нечуваного ентузіазму в боротьбі за здійснення історичних рішень XXIII з'їзду і Пленумів партії, в яких розроблено конкретні шляхи створення матеріально-технічної бази комунізму, удосконалення соціалістичних суспільних відносин, комуністичного виховання трудящих.

У своїй Постанові «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді» Центральний Комітет КПРС відмітив, що комсомол здобув глибоку повагу всього радянського народу відданістю ідеям комунізму, великій справі партії, ініціативою і невичерпною енергією в будівництві комунізму і соціалізму.

Нині, відзначаючи 50-річний ювілей ВЛКСМ, комсомольці, вся радянська молодь усім серцем сприймають завдання, які висуває партія, і, йдучи назустріч 100-річчю з дня народження Володимира Ілліча Леніна, ще вище підносять трудову і політичну активність, тісніше згуртовують свої ряди навколо Комуністичної партії, самовіддано працюють на благо комунізму, на благо радянського народу.

ГАРТОВАНА ЮНІСТЬ

РІК 1918. Потім—громадянська війна. А ще пізніше — мирні будні наших п'ятирічок. І скрізь — у забоях, біля мартенів, на стальних магістралях неосяжної країни, на ланах колгоспних гартувалася комсомольська юність. Нелегко було першим комсомольцям.

Про одного із перших комсомольців тих часів і піде наша оповідь, про Трохима Маркіяновича Саранчу.

У роки громадянської війни і пізніше, коли країна відбудовувала Донбас, разом з комуністами завжди і скрізь був першим і Трохим Саранча, полум'яний борець за справу народну. Ім'я його стало прикладом для тисяч юних, чиї груди прикрашає значок ВЛКСМ.

Народився він, Трохим Саранча, у Зінькові. Рано осиротівши, зазнав злигоднів. Знущалися з нього багатії. Не витримав всього цього — вирушив на заробітки в Білорусію. Там став робітником на лісозаготовках.

На землі білоруській вперше почув про Леніна, про партію комуністів.

Повернувшись восени у Зіньків, побачив, що колись тихе містечко забурлило хвилею народного гніву. Майже щодня відбувалися мітинги, збори, виступи. Представники різних партій виступали на них. Але хлопець серцем розгадував, на чиїм боці правда. Подобались йому виступи полум'яного оратора більшовика Гната Бехова. Переконувався Трохим, що стояти осторонь не можна. І він активно включився у боротьбу.

Незабаром подав заяву про вступ до партії більшовиків і став наймолодшим комуністом Зіньківщини. А в квітні йому було доручено створити ініціативну комсомольську групу.

Йшов 1919 рік. Група була створена з трьох чоловік — Саранчі, Григоренка, Цюпака. Скоро вона розрослася, і вже в ній були Василь Лимар, Микола Барилець, Семен Величко, Андрій Коцар. Але насувалась навальна біла денікінська армія, і Трохим Саранча разом з своїми друзями бере гвинтівку в руки захищати здобутки Жовтня, владу Рад. Він став червоногвардійцем другого Луганського інтернаціонального полку. В одним з боїв загинув його друг Андрій Коцар.

У боях за Орел Трохима було важко поранено, і з того часу він став глухнути.

Після довгого лікування Саранча повертається у Зіньків узимку 1920 року. Ще не затихли відголоски громадянської війни, ще точилися на Україні запеклі бої. Саранчі знову було доручено зайнятися молоддю; згуртувати її в комсомол.

Усім серцем віддався юнак цій справі. Незабаром у місті був створений осередок і на першій конференції обрали секретарем повіткому Саранчу. Більше, як півроку працював з молоддю Саранча, а потім його послали на військово-політичні курси в Полтаву. Коли ж з курсів повернувся у Зіньків, вже зміцнів оставлений ним у надійних руках М. Барильця, а потім В. Лимаря осередок. Ряди зросли і зміцніли, поповнюючись бідняцькою молоддю. Саранча ніколи не поривав зв'язок з комсомолом, допомагав йому і словом і ділом.

А навесні 1921 року Трохиму вперше довелось взятися за боротьбу з бандами, що мов голодні вовчі зграї накидалися на селян дальніх сіл, іноді прориваючись і в місто. Разом з своїми товаришами він пробирається в логово банд Мандика. Кундія і добивається того, що багато бандитів склали зброю і стали до мирної праці.

Коли ж партія кинула клич: «Молодь! Вас чекає зруйнований Донбас!», Саранча був у числі тих, хто першим відгукнувся на заклик. Це теж було партійне доручення, як були в його ровесників комсомольські путівки. І він їде на відбудову Донбасу. Там велась боротьба, хоча і безкровна. І там теж комуністи і комсомольці перебували в перших рядах борців, на передній лінії вогню.

Прошуміли роки. Почалась Велика Вітчизняна війна. І знову Саранча на лінії вогню. З своїм стрілковим батальйоном він веде вперту боротьбу з окупантами, що лізуть на рідну землю. Фронти, бої, шлях відступу і шлях наступу. Він був серед тих, що боронили Волзьку твердиню, і був у числі тих, хто з перемогою дійшов до Одера. Груди радянського офіцера прикрашає цілий ряд високих урядових нагород. І знову в праці, як і в бою, і знову невтомний і вольовий Трохим Маркіянович, вже літня людина, завжди і скрізь там, де буває найтяжче!

Багато славних сторінок вписано комсомольцями двадцятих років в історію Батьківщини. І одну з цих сторінок вписано членом УТОГ Т. Саранчою, який віддав усе своє життя до останнього подиху справі побудови соціалізму і комунізму.

Н. АКСЮК.

«Перший комсомольський осередок на селі». Картина художника В. А. Чеканюка.

ДОСТОЙНА ВІДПОВІДЬ

До 50-річчя Ленінського комсомолу діяльно готувалися молоді виробничники Луганського учбово-виробничого підприємства № 1. Всі чотирнадцять комсомольців підприємства, вся наша молодь на Постанову Центрального Комітету нашої партії «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді» відповіли ударною працею.

Бригада свердлувальників, яку очолює комсомолець Василь Іванченко, достроково виконала квартальне завдання на 110 процентів. 175 процентів — такий показник роботи комсомольця шліфувальника Олексія Вітка. Добре трудяться і складальники ліжок Олександр Логінов, Василь Яловой та інші.

Силами комсомольців підготовлено великий стенд, на якому показано бойовий шлях комсомолу за 50 років.

Л. МАКАРОВА.
Секретар комсомольської організації Луганського УВП-1.

ВІРШІ ПРЕДСТАВНИКІВ ДВОХ ПОКОЛІНЬ

Вони різні за віком, але обох їх єднає одне творче прагнення — любов до поезії, любов до сили і ніжності друкованого слова.

І. Сапожников — вихованець комсомолу 30-х років. Вірші почав писати ще до війни. Але і тепер творча наснага не покидає його.

О. Чорнобай — набагато молодша за віком. Її поезії притаманне почуття любові до людей, до праці, до Батьківщини.

СЛОВО О КОМСОМОЛЕ

В сердце радость,
Бодрость, вдохновенье,
Словно май
К нам осенью пришел:
Пять десятков лет
Со дня рожденья
Отмечает славный
Комсомол.

Он прошел
Пороховые годы,
Голод, интервенцию
И тиф,
Чтоб потом
В дыму родных заводов
Счастье настоящее
Найти.

Одаренный осенью богатой,
Комсомол уверен,
Что не зря
Он всегда встречает
Эту дату
В предпоследних числах
Октября.

Значит, песне
Звонкой и веселой
Не страшны
Ни тучи и ни гром,
Значит, день рожденья
Комсомола
Тесно, кровно связан
С Октябрем.

Оживают сквозь
Былые бури
И встают легендой
Предо мной
Знаменитый город
На Амуре,
ХТЗ, Магнитка, Днепрострой.

В летописи славы
Узаконен
Подвиг, прославляющий
страну:
Подвиг комсомольцев
В Краснодоне,
Подвиг поднимавших целину.

А сегодня мы
Штурмуем космос,
Держим связь
С Венерой и с Луной,
И порою
Атакуем косность
С той же
Большевистской прямотой.

Наше молодое поколение
Навсегда в историю
Войдет,
Потому что в сердце нашем
Ленин,
Он к большому
Подвигу зовет.

Комсомол
Прошел крутые вехи,
Он сквозь бури
Грозные прошел,
Он войдет
В историю навеки,
Легендарный, славный
Комсомол!

И. САПОЖНИКОВ.

СЕРЦЕМ ЗВЕЛЕНО

Нам серцем звелено
Іти за Леніним
У все нове, в нові світи.
Ми гордо стяг несем
Рідної КСМ.
Вперед нас, партіє, веди!

Ми щиро мріємо,
Бо в успіх віримо.
Наш путь — півсотні літ.
Хай дзвонить крицею,
Горить зірницею
Неспокій комсомольських літ.

Будуєм, сіємо,
В труді мужніємо,
Нікому нас не збить з путі,
Бо правда Леніна
І думи Леніна
Ведуть, єднають у житті.

Країна в праці день і ніч,
В серцях — живий Ілліч.
Хай дзвонить крицею,
Горить зірницею
Неспокій в наш XX вік.

О. ЧОРНОБАЙ.

СПОГАДИ СТАРОГО КОМСОМОЛЬЦЯ

Ленінському комсомолу — 50 років. Це — велика подія в житті комсомольців наших днів, у житті тих, хто був комсомольцями багато років тому.

Далекі дні комсомольської юності.

Про піонерів та комсомольців я дізнався вперше у 1923 році у містечку Плискове Вінницької області, де я тоді жив. Як заздрив я тим, хто був піонером або комсомольцем.

І ось я теж вступив у комсомол. Мені пішов сімнадцятий рік. Підтримали мене сусідські хлопці, які знали, що я письменний, багато читаю. До того ж умію малювати. Мені доручили оформити гаслами та плакатами піонерський клуб при школі, потім обрали до редколегії стінної газети. Спочатку оформляв її, потім почав писати дописи, іноді й вірші. У вересні 1924 року мене прийняли до комсомолу. Пригадуючи ті роки, можу сказати, що в нашому містечку комсомольська робота проходила в умовах жорстокої класової боротьби. Єдиним місцем роботи піонерів та комсомольців, і взагалі, єдиним місцем культурно-масової роботи був піонерський клуб, що займав невелику кімнату при школі. І ми повели боротьбу за те, щоб відвоювати під клуб одну з чотирьох синагог міста. Влітку 1925 року нам це вдалося. Комсомольці, не шкодуючи часу і сили, переобладнали синагогу у непоганий клуб, або, як тоді називали, Народний дім. Працювали весь свій вільний час. Комсомольці і комуністи стали активом Народного дому. Як і раніше, я був у редколегії, брав участь у рейдах, що викривали недоліки в роботі установ, викривали підступи класових ворогів. У той тривожний, неспокійний час загартовувалося уміння кожного працювати чітко, на повну силу, з користю для радянського суспільства.

Нині дивлюсь на молоде покоління і радуюсь: дійовий і бойовий наш комсомол, сучасна юність. Це тому, що нинішня молодь навчилася тієї бойовитості у своїх батьків, які були першими комсомольцями.

Р. ГОЛЬДМАН.
м. Дніпропетровськ.

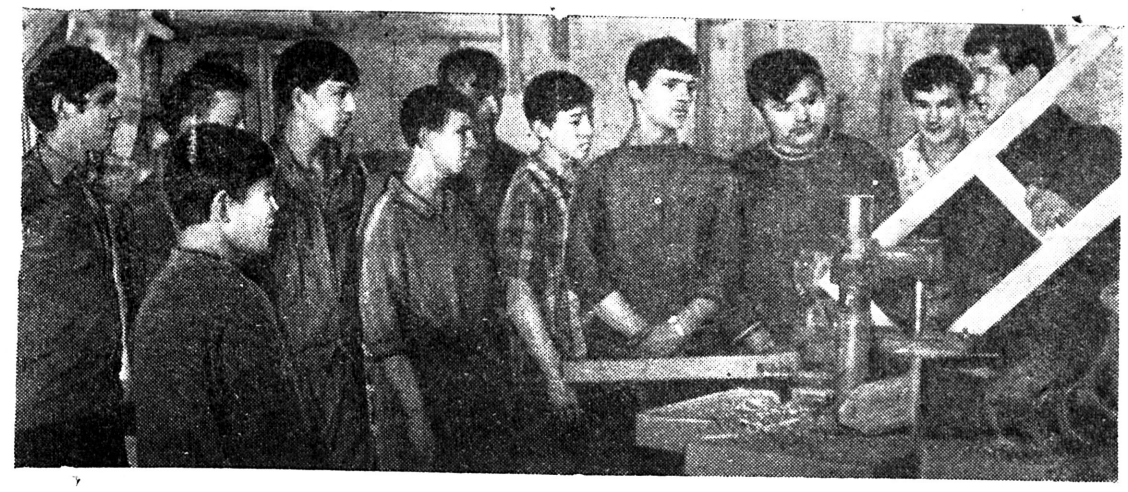

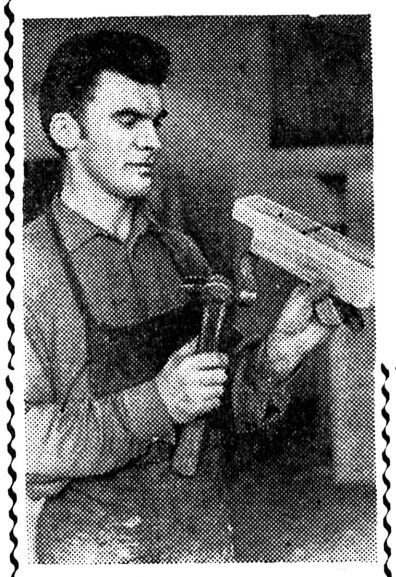

Комсомольці і молодь підприємств системи УТОГ успішно оволодівають різними спеціальностями, готуючись прийняти трудову естафету від своїх батьків.

Завтра колишні учні з теплотою згадуватимуть своїх наставників, які дали їм путівку в трудове життя.

На фото (зверху): інструктор виробничого навчання Єнакієвського УВП, комуніст В. Кондратюк (праворуч) показує майбутнім столярам правила обробки дерев'яних деталей на фрезерному верстаті.

На фото (внизу): комсомолець Ф. Дворняк, столяр-складальник Дрогобицького УВП, ударник комуністичної праці, знаменне свято — 50-річчя ВЛКСМ зустрічає високими виробничими показниками.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЯК І НАЛЕЖИТЬ МОЛОДІ

Голубоока, невеличка на зріст, тендітна. Вона схвильовано переступила поріг цеху. У вічі їй впала відразу одна з робітниць, що стояла до неї спиною. Саме до неї і підвів Віру заступник директора по навчальній частині.

— Знайомся. Привів тобі нову ученицю,— звернувся він до накатниці цеху по виготовленню вимірювальних інструментів Ольги Вакуленко. Та провела її очима з голови до ніг і ледве помітно посміхнулась. Мовляв, що з неї вийде, коли її ледве видно з-за верстата, стільчика ж не підставлятимеш. Але, помітивши в її голубих очах розгубленість, кивнула головою на знак згоди. Віра відразу ж сподобалась їй.

— Що ж будемо починати навчання, — лагідно, по-матерінському спитала Ольга.

— Так. Будемо, — кивнула головою дівчина і вже ловила її мімічні рухи, що вона скаже далі робити, з чого почати.

Знову і знову приглядалась вона до вправних, послідовних рухів свого вчителя. День, другий, третій... Так непомітно пройшов майже місяць. У Віри було вже менше бракових деталей. Вона відчула радість, бачила, що нею задоволена вчителька. А незабаром вже складала перший трудовий екзамен. Вдячна була всьому колективу і, особливо, Ользі Вакуленко, яка доклала багато зусиль, уміння і наполегливості для того, щоб ось сьогодні Віра вперше одержала кваліфікаційний розряд.

Відтоді почала працювати самостійно. Уміння і навик приходили з кожним днем. Незабаром вперше виконала змінну норму.

Минав час. Віра не лише справлялася зі змінним завданням, вона почала перевиконувати його. Нею були задоволені в колективі, а згодом прийняли до комсомолу, присвоїли високе звання ударника комуністичної праці.

Успіхи, звичайно, значні. Та Віра Прохоренко не зупиняється на досягнутому. Вона паралельно зі своєю основною операцією вирішила опанувати ще однією — стати друкаркою. Працювала так, що, викликавши на змагання свою колишню вчительку, у всіх трудових показниках випередила її і залишила далеко позаду. Справлялась не лише з роботою. Вона вчасно виконувала будь-яке комсомольське доручення, почала вчитися у вечірній школі. І там показала себе. Зараз вона одна з кращих учениць одинадцятого класу. Ось що розповідає про Віру Прохоренко член комітету комсомолу підприємства Таня Семенова.

— Віра грамотна, серйозна дівчина. Вміє і любить працювати. Бере активну участь у комсомольському житті.

Схвально відзиваються про неї і начальник цеху Г. Сушанський, товариші по роботі. Її цінують, поважають, нею пишаються в усьому колективі.

Таких як Віра Прохоренко на Київському учбово-виробничому підприємстві № 1 не мало. Серед них — кращі з кращих, ударники комуністичної праці, комсомольці швейного цеху Олена Побережець, Галина Бондар, наладчик Микола Бойко, обліковець Клава Полтавська та інші. Включившись в соціалістичне змагання на честь ленінського ювілею, вони працюють так, як належить комсомольцям, покликаним бути завжди в усякій роботі попереду.

Л. РУСЕЦЬКИЙ.

ВЧИТИСЬ ЖИТИ І ПРАЦЮВАТИ ПО-ЛЕНІНСЬКИ

Славне 50-річчя Ленінського комсомолу відзначає уся наша країна. Великий шлях боротьби і праці пройшов комсомол під керівництвом Комуністичної партії.

Комсомольська організація Київського дослідного підприємства УТОГ своє свято зустрічає новими трудовими успіхами. Бригада складальниць дільниці, де бригадиром Люба Усенко, щомісяця перевиконує завдання на складанні штепсельних з'єднань, зокрема, вересневе завдання виконано на 118,6 процента.

У цеху пластмас комсомолка ливарниця Олена Буренок не тільки добре працює, але й наполегливо вчиться. Закінчивши 12 класів, вона пішла працювати до нас на підприємство і зараз продовжує вчитись у вечірній школі в 14 класі.

Наші комсомольці постійно беруть активну участь у громадському житті підприємства і в культурно-масовій роботі. Штампувальниця Катерина Вовк — член ради гуртожитку, Надія Дорошкевич як член комсомольського бюро здійснює контроль за відвідуванням вечірньої школи нашою молоддю. Хочеться сказати, що наша молодь тягнеться до знань, бо пам'ятає про ленінський заповіт «вчиться комунізму», розуміє, що з кожним роком зростають вимоги, складніше стає техніка на виробництві.

Зараз із 27 комсомольців 21 працює безпосередньо у сфері матеріального виробництва. В механічному цеху з недавнього часу працює токарем Анатолій Гончаренко, у складальному — Олена Закревська, яка виробничі завдання виконує на 115—120 процентів, та інші.

Готуючись до відзначення ювілейної дати, ми напередодні провели комсомольсько-молодіжний вечір, присвячений 50-річчю ВЛКСМ, організували екскурсії по історичних місцях міст-героїв Києва та Одеси.

Ми постійно відчуваємо допомогу і піклування з боку первинної партійної організації, яка не шкодує сил і часу для того, щоб ми вчились жити і працювати по-ленінські.

В дні підготовки до 50-річчя ВЛКСМ комсомольці і молодь нашого підприємства успішно справляються із виробничими планами, широко розгортають змагання за дострокове закінчення завдань третього року п'ятирічки, готують гідну зустріч до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, ім'я якого носить комсомол.

Н. ПОЗНЯКОВА.
Секретар комсомольської організації Київського дослідного підприємства.

Подивіться на фото: веселі, життєрадісні дівчата — це робітниці Бродівського УВП (перший ряд, зліва направо) Г. Турчина, М. Магола, Г. Микитина; (другий ряд) С. Ситко, Ю. Коновалова та Е. Маслянчук. У вільний від роботи час вони часто виступають з різноманітною концертною програмою на сцені Бродівського будинку культури.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Зліт у Мар'їнці

У просторому приміщенні Будинку піонерів районного центру Мар'їнки, Донецької області зібралося багато людей. Рівно у призначений час почав свою роботу зліт глухих передовиків ланів та ферм Петровського міжрайвідділу УТОГ. Оголосивши про початок зльоту, голова міжрайвідділу Т. Єрмакова у вступному слові виклала мету та завдання, які стоять перед учасниками зльоту.

— Трудівники різних колгоспів,— сказала вона,— з'їхалися сюди для того, щоб обмінятися досвідом роботи. По даних, які маються в нас, видно, що результати роботи не всюди однакові. Одні працюють добре, інші не виконують виробничих завдань. Візьмемо, наприклад, колгосп «Червоний Жовтень» (с. Павлівка), де працює багато членів УТОГ. Це — слюсар по ремонту автотранспорту М. Липовий. Денну норму він виконує на 110—115 процентів. М. Світличний виконує виробничу норму на 115—120 процентів, С. Тимошенко — на 100—110 процентів. А ось П. Богун ніяк не виконає норму. 50—60 процентів — це дуже низький показник його праці.

Далі доповідач докладно зупинилась на досягненнях Українського товариства глухих.

У змаганні на честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна найкращим внеском членів нашого Товариства буде самовіддана праця на благо Батьківщини.

А. МОСКАЛЕНКО.

ВЯЧЕСЛАВ СКОМОРОХОВ
встановив всесоюзний рекорд

Як вже повідомлялось в газеті «Наше життя», легкоатлет, майстер спорту міжнародного класу, член УТОГ Вячеслав Скоморохов завоював путівку на XIX Олімпійські ігри в Мехіко. Там він виступив в бігу з бар'єрами на 400 м серед найсильніших спортсменів світу, де спочатку показав результат 50,7 сек. Програв В. Скоморохов всього одну десяту секунди рекордсмену світу з цього виду спорту американцю Джеффу Вандерстоку, але вийшов у напівфінал.

У групі напівфіналістів Вячеслав Скоморохов відважно боровся за заповітне місце у фіналі. Відчайдушним ривком на фінішну стрічку він виграв, видимий лише непогрішно точному апаратові фотофініш у, якийсь сантиметр у австралійця Гері Нока. Час його відмінний —49,6 сек. Це всього на одну десяту секунди гірше рекорду СРСР. За лінією фінішу Вячеслав впав — всі сили він залишив там, на рожевій тартановій стрічці, що оперізує поле університетського стадіону.

На четвертий день захоплюючого спортивного поєдинку Вячеслав Скоморохов показав результат 49,1 сек. Це було повторення колишнього світового рекорду та встановлення нового всесоюзного рекорду. Високий результат! Але В. Скоморохов завоював лише призове п'яте місце. Автором нового світового й олімпійського рекордів і володарем золотої олімпійської медалі став англійський студент Девід Хемері.

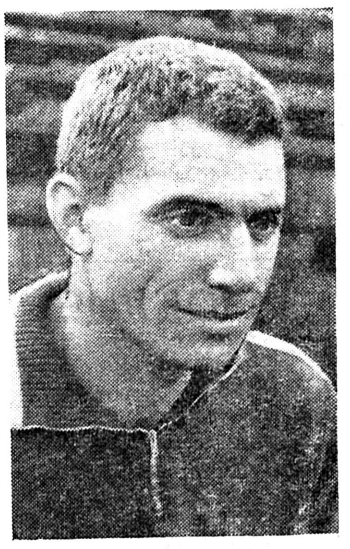

МАНДРІВКА В МОЛОДІСТЬ

Неначе в молодість мандрівка—ці спогади про минулі сторінки життя комсомолки Марії Полякової. Тоді їй було шістнадцять, коли їх, вихованців Уманської школи-інтернату, спішно евакуювали у тил. Війна вимагала великих зусиль всього народу, і за робочий верстат ставали старі і підростки. Стала за цей верстат і Марія Полякова.

...В Умань Марія Полякова вернулась після війни уже дорослою. В міськомі комсомолу стала на облік і відразу поринула в комсомольську роботу. При міському відділі УТОГ відкрили клуб глухих, і в ньому була створена комсомольська організація. Марію обрали секретарем.

Немало сил і енергії віддавали комсомольці перших післявоєнних років, налагоджуючи зруйноване війною господарство. Згадуючи про ці роки, Марія Гнатівна Полякова теплим словом згадує своїх тодішніх подруг-комсомолок Ольшанську, Ясінську, Халтурину, Голуб та багатьох інших, які ще й тепер беруть активну участь у громадському житті Уманського міжрайвідділу УТОГ і будинку культури.

Марія Гнатівна працює на швейній фабриці імені газети «Правда» і разом з усіма радується, що виросла молода комсомольська зміна. Вона пишається тим, що в свій час пройшла велику школу комсомольського виховання і славний півсторічний ювілей ВЛКСМ зустрічатиме, як і раніш, у ті далекі роки, в труді.

С. БОЙЧУК.

м. Умань,
Черкаська обл.

ВЕЧОРИ, ЗУСТРІЧІ, ВИЇЗДИ

В Миколаївському будинку культури до 50-річчя ВЛКСМ підготовлено п'єсу «Під ние батька», а також тематичний вечір на тему: «Якщо тобі комсомолець ім'я».

Надаючи великого значення вихованню молоді на бойових і революційних традиціях старшого покоління, в Будинку культури організовують зустрічі молоді з ветеранами праці, старими комуністами, учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєн.

Недавно учасники художньої самодіяльності виїздили в села області з концертами. В репертуарі — уривки з п'єси «Молода гвардія» О. Фадєєва, інсценіровки «В двох кроках від екватора», «Рота особливого призначення» тощо.

В. ВАСИЛЕНКО.

ДИВНИЙ СПОКІЙ У ВАЖЛИВІЙ СПРАВІ

Рейдова бригада перевіряє

Луганське учбово-виробниче підприємство № 2 півроку тому перейшло на нову систему планування та економічного стимулювання. Перехід цей, правда, проходив нелегко. Швеям потрібно було одночасно освоювати нові моделі одягу і опановувати технологію пошиву. Ці труднощі відчутні ще й сьогодні, і до того ж останнім часом виникли нові неув'язки, почались перебої у постачанні тканини для пошиву костюмів. Треба було шукати вихід, і такий «вихід» із тимчасової скрути директор М. М. Гуревич знайшов.

Ми у швейному цеху. Майстер зміни Надія Полтавська задоволена роботою бригади — всі жінки успішно справляються із виробничими завданнями: повним ходом шиють спецодяг для пекарів місцевого хлібозаводу. Поряд на конвейерній стрічці трудяться швеї, де змінним майстром Євдокія Нестерова. Тут шиють робочі халати.

Зайшли у підготовчу дільницю. Тут смугасту матрацну матерію проміряє бригада Таїсії Самарченко.

— А це замовлення місцевої ліжкової фабрики, шиємо їм матрацні чохли,— пояснює інженер Людмила Василівна Кізім.— Основну продукцію — робочі костюми (ГОСТ 12548—67) і модель 425—зараз не шиємо.

По путі на склад зайшли до бракерів. Наталія Ільїна і Людмила Дятел уважно переглядають робочі халати і ставлять штамп на етикетку — перший сорт, десятий місяць, рік. Зайшла мова про брак, про скарги замовників.

Не заперечували ні інженер виробництва Л. Кізім, ні старший товарознавець А. Рудченко, що іноді проскакує брак.

Чомусь прийнято вважати, що брак у швейному виробництві це тоді, коли один рукав на півметра коротший за другий, або гудзики пришиті не проти петель. Слів нема, це брак стопроцентний. Ну, а коли, скажімо, продукція йде не першим сортом? Коли за сортність робиться скидка в ціні і від цього підприємство має збитки, хіба це не брак у роботі?

Із трьох нових моделей костюмів, які мали освоїти на УВП-2 при переході на нову систему планування та економічного стимулювання з великими труднощами освоїли одну: чоловічий робочий костюм для будівельників-мулярів, модель 425. Ліміт на перший сорт швейникам встановлено 98,5 процента, а фактично в третьому кварталі сортність цієї моделі складала 90,2 процента! 8,3 процента понад ліміт йшло другим сортом. Неважко підрахувати, що на чотири тисячі одиниць тільки понад ліміт йшло 332 костюми другим сортом. Різниця в ціні між першим і другим сортом на костюми адміністрації відома, відомий і річний план пошиву костюмів. Тепер неважко підрахувати збитки, які несе підприємство тільки по недотриманню ліміта сортності.

Чи може це щось нове для керівників Луганського УВП-2. Думаємо, що ні.

Є випадки і несвоєчасної реалізації продукції. Так, у вересні Луганське УВП-2 не відвантажило Дніпропетровському управлінню виробничо-технологічної комплектації понад 3 тисячі одиниць виробів. А на складі в цей час лежало 16745 пар рукавиць, біля 2 тисяч робочих костюмів та багато іншої продукції, виробленої у вересні.

— Чому вона не реалізована? — спитали ми. На це запитання відповіді не дала ні завідуюча складом Н. Мальцева, ні А. Рудченко.

Ці костюми, рукавиці десь ждуть будівельники, а вони тут, як кажуть, лежать навалом.

Поряд склад матеріалів. В приміщенні на підлозі покриті пилом рештки матерії різних кольорів, етикетки з написами, тюки тканин. У вузькому, напівтемному коридорі паки матеріалу на рукавиці, ящики, різний хлам. А скільки було тут розмов про культуру виробництва. Та крім розмов дальше не пішли.

Справді, ми не бачили елементарних речей, які повинні служити людині. Воду тут п'ють прямо з водограя, в роздягальняхнема дзеркал, душова не працює.

Не відчувається тут постійної виховної роботи з людьми, направленої на те, щоб колектив ще краще виконував державні плани. Щоб не бути голослівними, скажемо, що в гуртожитку заступник директора С. Аршинова буває рідко. І це в той час, коли там нема вихователя. Дуже рідко проводить вона бесіди з людьми у вільні від роботи хвилини на виробництві.

І вже зовсім дивним було визнання А. Рудченка про те, що ось більше року питанням росту рядів ударників комуністичної праці тут фактично ніхто по-серйозному не займається. Шістдесят дев'ять швей із бригад майстрів Н. Полтавської і В. Нестерової цього звання не підтвердили. Напочатку жовтня ще не було підведено підсумки праці робітниць за третій квартал, не визначено переможців змагання.

Все це так, а час іде. Навіть самі скромні підрахунки показують, що до кінця року швейникам Луганського УВП-2 потрібно буде щозмінно випускати близько семисот костюмів, не говорячи про іншу продукцію.

Так, 700! А зараз з конвейера костюми не сходять. Нуль костюмів. Не пошлете ж ви, Михайле Мусійовичу, Донецькому Головважбудпостачу пекарські халати замість костюмів? Ні. То чим же компенсується втрачений час?

У всякому разі це завдання будуть вирішувати люди, про яких, на жаль, ще мало проявляє справжньої турботи адміністрація і місцевий комітет.

Настав час по-справжньому поставити масово-політичну і виховну роботу з людьми. Думаємо, що заперечень проти цього нема. Якщо так, то дивний спокій в цій справі — незрозумілий.

Рейдова бригада:
Л. ЗОЛОТУХІНА.
Голова групи народного контролю Луганського УВП-2.
Н. СТЕЦЮК.
Інструктор Луганського обласного відділу УТОГ.
О. БОРИМЧУК.
Працівник газети «Наше життя».

Редактор В. ПІТЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.
«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3.
Зам. 1005—5065. 68 р.